

LAMBRECHTS, Pieter (Laken 28 juni 1910 – Brussel 21 juni 1974).

Behaalde, na middelbare studies aan het Koninklijk Atheneum te Oostende, aan de Rijksuniversiteit Gent (RUG) twee doctorstitels: in 1932 in de klas-

sieke filologie en in 1934 in de geschiedenis. Lambrechts was docent (1944-1948) en gewoon hoogleraar (1948) aan de universiteit te Luik en docent (1946) en gewoon hoogleraar (1948) aan de Université libre de Bruxelles. Tegelijk was hij directeur van het hoger onderwijs bij het ministerie van openbaar onderwijs (1945-1948), waarna hij in 1948 gewoon hoogleraar werd te Gent en slechts enkele colleges te Brussel behield.

De administratieve functie die Lambrechts enkele jaren had bekleed, verklaart zijn belangstelling voor de problemen van de universiteit. Die kon hij toetsen aan de praktijk toen hij van 1957 tot 1961 rector werd van de RUG. Dit mandaat viel samen met de eerste tekenen van expansie van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Over de achteruitstelling en de toekomstverwachtingen hieromtrent schreef hij talrijke artikels en brochures, en hield hij talrijke toespraken, onder meer in het Willemsfonds, waarvan hij in 1951 algemeen ondervoorzitter werd en van 1961 tot 1965, na zijn rectoraat, algemeen voorzitter was. Zijn belangstelling voor de maatschappelijke aspecten van het hoger onderwijs en zijn lidmaatschap van de Schoolpactcommissie verklaren ook zijn verkiezing op 1 juni 1965 tot gecoöpteerd senator van de **Partij voor Vrijheid en Vooruitgang** (PVV). Omdat hij dit onverenigbaar achtte met het voorzitterschap van het Willemsfonds, nam hij uit die laatste functie ontslag. Op het PVV-congres te Luik (1966), waar het beruchte 'taalcompromis' ook door hem "met de dood in het hart" werd goedgekeurd, vertolkte hij de bezwaren die hiertegen in het **Liberaal Vlaams Verbond** onder druk van het Willemsfonds waren geformuleerd. Verwachtingen die hij koesterde over een ministerportefeuille op onderwijs gingen – echter niet om deze reden – niet in vervulling en hij werd na de verkiezingsnederlaag van de PVV in 1968 niet opnieuw gecoöpteerd. Troost vond hij vooral in zeven opgravingscampagnes te Pessinus (Turkije) die hij van 1968 tot 1974 heeft geleid maar waardoor zijn gezondheid werd ondermijnd. Wellicht zijn ze gedeeltelijk verantwoordelijk voor zijn vroege dood.

WERKEN: *Het bevolkingsprobleem der universiteiten* (J. Vuylstekefonds nr. 17, 1956); – *Ons hoger onderwijs in de branding*, 1957; – 'Het Europese onderwijs en het huidige tijdsgebeuren', in *De Vlaamse Gids*, jg. 52, nr. 3 (1968), p. 2-7.

LITERATUUR: *Rijksuniversiteit te Gent. Liber Memorialis 1913-1960*, I, 1960; – P. van Molle, *Het Belgisch Parlement 1894-1969*, 1969; – A. Verhulst, in *Gedenkboek 25 jaar Willemsfonds 1851-1976*, 1977, p. 126-128.

ADRIAAN VERHULST